

Mén naar der saa er Tale om, hvorledes vi skal gaa frem, og hvorledes det foreliggende Lovforslag løser dette Spørgsmaal, som trænger paa, saa maa jeg som min personlige Opfattelse sige, at jeg ikke fuldt ud føler mig tilfredsstillet ved Lovforslaget. Den Gang Straffelovskommissionens Forslag forelaa, blev der udtalt stor Glæde fra Kvindernes Side, idet man i dette saa en stor Imødekommen overfor Kvindernes Ønske i den Henseende, og jeg kan heller ikke sige andet end, at jeg ved at læse dette Straffelovforslag igennem i høj Grad kunde ønske, at det snarest maatte blive ophøjet til Lov. Og naar jeg ser paa den foreliggende Situation, vil det absolut ikke støde min juridiske Følelse, hvis jeg maa tale om en saadan, om man tager de faa Paragraffer ud af Straffeloven, som her omhandles, disse Paragraffer om Psykopater og Recidivister o. s. v., tager dem ud og gennemfører dem; thi det behøver ikke at bryde den Straffelovgivning, som foreligger. Vi har Forslag om en Straffelov baade fra Kommissionens Side og fra den højtærede Ministers Side, og Ministerens ligger saa tæt op ad Kommissionens, at det er saa godt som givet, at det i nogen Maade maa blive udført i den Form, hvori det foreligger. Det vil derfor heller ikke blive et Brud paa vor Straffelovgivning, hvis vi tager disse Paragraffer ud og gennemfører dem; de vil ganske automatisk, naar den store Straffelov bliver gennemført, glide ind i dette Lovkompleks. Jeg kan derfor udtale som mit personlige Ønske, at det maatte være denne Fremgangsmaade, der blev valgt. Jeg ser med megen Sympati paa Mindretallets Forslag i Folketinget, men jeg maa dog finde, at § 3 har sine svage Punkter.

Inden jeg afslutter de faa Bemærkninger, jeg har knyttet til Forslaget, vil jeg endnu kun sige, at vi maa se det stigende Antal Sædelighedsforbrydelser fra det rent almindelige sædelige Niveau, hvori Tiden staar. Vi vil i høj Grad bedrage os selv, hvis vi tror, at vi ved Interneringsbestemmelser eller Straffebestemmelser alene skulde kunne hindre dette Uvæsen i vort Folk. Det er stærkt knyttet til det moralske Niveau, vi for Øjeblikket befinder os paa, det hænger nøje sammen med den lave moralske Bedømmelse i vort Samfund for Øjeblikket. Naar Overværgeraadets Formand udtaler, at Sædelighedsforsøelser som Blodskam er stærkt tiltagende, naar han udtaler, at vore Ungdomshjem for forvildede unge Piger er opfyldt til sidste Plads, naar man i stigende Grad læser om Fosterfordrivelse, Fødsel i Dølgemaal og Barnemord,

uden at det vækker nogen synderlig Forargelse hos en Mængde Mennesker, ja, naar sligt frikendes for Retten, er det Udtryk for en svag moralsk Bedømmelse; og i nøje Tilknnytning dertil staar den stigende Tilgang indenfor Sædelighedsforbrydernes Rækker. Lovgivningen maa træde til og træde til med Kraft overfor dette, og hertil tilsiger jeg ogsaa mit Partis varmeste Støtte. Naar jeg i disse Dage i Regeringsorganet „Social-Demokraten“ har læst den mærkelige Udlæggelse af Venstres Stilling i Folketinget, at vi holdt Haand over Sædelighedsforbryderne, stillede os som Venner af dem og var Modstandere af at bekæmpe dem, maa jeg udtale min store Forbavselse, ja, Harmen over, at et saa stort Hovedstadsblad vildleder Befolkningen med Hensyn til Venstres Stilling i denne Sag. Jeg vil gerne spørge den højtærede Justitsminister, om han billiger, at en saadan Forvrængning af Venstres Stilling kan finde Sted. Vor Stilling er til det yderste at bekæmpe Sædelighedsforbryderne, men der er to Principper, der her møder hinanden, det maa staa klart. Det er ikke saaledes, at vi ikke vil bekæmpe Ondet, men vi ønsker det — det ønsker jeg ogsaa personlig — gjort gennem Straffelovskommissionens Forslag og ikke ad Umyndiggørelsens Vej.

Nygart: Maa jeg allerførst takke den højtærede Minister, fordi han anerkendte den rolige Forhandling, der har fundet Sted her, og den lidenskabsløse Maade, hvorpaa anderledes tænkende har fremsat deres Anskuelser. Ministeren nævnte ogsaa mig i denne Forbindelse, og det glæder mig, fordi jeg ikke mener, at denne Sag skal tages paa anden Maade end ganske roligt og jævnt sagligt. Jeg har det bestemte Indtryk, at det ikke er et enkelt Parti, men alle Partier, der interesserer sig for at opnaa en betryggende Ordning paa dette Omraade. Og naar Stillingen er den, hvorfor skal vi saa søge at lave Partipolitik paa Sagen? Jeg vil derfor bede den højtærede Ministers ærede Partifælle den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (H. P. Johansen) skrive sig dette bag Øret. Det ærede Medlem begyndte nemlig med at glæde sig over, at hans Minister var den første danske Justitsminister, som havde interesseret sig for denne Sag, og den Glæde skulde jeg ikke have misundt ham, hvis han bare var stoppet op der; men det ærede Medlem fortsatte med at gøre det gældende paa Bekostning af den tidligere Justitsminister, idet han udtrykkelig anførte, at denne for nogen Tid siden havde afslaaet at søge gennemført en Lov-